

Скарбничка

ПОДАРУНОК ДЛЯ ІСУСА

- «ВІТАЄМО, МАЛЕНЬКИЙ
БАКСІКУ!» 2
- ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
- ВИХОДУ НЕМАЄ 5
- ЩАСЛИВОГО РІЗДВА 8
- ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
- ТЕСТ
«ЧИ НАДІЙНИЙ ТИ ДРУГ?» 11

Наближалось свято Різдва. Костик любив це свято не менше, ніж Новий рік, тому що на Різдво завжди приїжджали бабуса з дідусем і дарували йому подарунки. «Цікаво, що подарують цього разу? – думав Костик. – Я хотів би приставку або машинку на радіоуправлінні».

За кілька днів приїхали бабуса з дідусем. Костик був надзвичайно радий їхньому приїзду і з нетерпінням чекав, коли ж закінчиться святкова вечерея.

– Як успіхи в школі, онучку? – запитав дідусь. – Розповідай.

Костик успішно закінчив навчальний семестр і з радістю поділився цією новиною з дідусем.

– Тоді приймай подарунки, любий, – дідусь вручив їх онукові.

Хлопчик узяв подарунки й почав їх роздивлятися. Раптом радість на його обличчі обернулася на смуток: бабуса з дідусем подарували книжки з біблійними історіями, а також біблійну настільну гру.

– Костику, тобі не сподо-

балися наші подарунки? – У Біблії написано: «Те, що запитала бабуса.

– Е-е, – протягнув хлопчик. – Я думав, ви подаруєте мені приставку або машинку на радіоуправлінні. Хіба книжки з грою – це різдвяні подарунки?

– Любий, хіба Різдво – це твоє свято? – обійнявши онука, запитала бабуса.

Костик розгубився, не знаючи, що відповісти.

– Різдво – це день народження Ісуса, – продовжила бабуса, – Спасителя усіх людей. Лише пастухи та мудреці зі Сходу прийшли поклонитися новонародженому Немовляті. Він народився не в царському палаці, і замість ліжечка в Нього була годівниця для тварин.

Кості стало соромно за свою поведінку.

– Бабусю, дідусю, пробачте мені, будь ласка. Я все зрозумів. Мені б дуже хотілося зробити подарунок для Ісуса. Але ж як подарунок на Небо доставити?

– Це зовсім не складно, – відповів дідусь. – Добра справа – це теж подарунок.

Сьогодні чути звідусіль:
Пісні довкола нас лунають,
Небесні ангели в піснях
Божого Сина прославляють.
Радісно всім: Різдво прийшло!
Від Бога гарну вістку маєм:
Він дуже любить нас усіх!
В піснях ми Господа прославим.
Хвала Христу за кожну мить,
Що Він усіх благословляє.
Серденько робить чистим Він,
Навіть життя наше міняє.
Яка чудова благодать
Зійшла на нашу Землю грішну,
Дар Божий може прийняти
І також мати життя вічне.

Л. М. Мілютенко

АНТОШИНА БОЛЕЗНЬ

ДОБРА СПРАВА

ВІДПОВІДЬ НА МОЛИТВУ

Марія Петрук

«Вітаємо, маленький Баксіку!»

Серія оповідань «Наші чотириногі друзі» (продовження)

Невеличкий рудий песик на ім'я Баксік прожив у сім'ї дядька Олега й тітки Лілі 13 років. Це був поважний вік для породи кокер-спанієля, бо в середньому такі собачки живуть 13-15 років. Коли старенький Баксік пішов з дому й більше не повернувся, уся сім'я засмутилася. Але найбільше сумував дядько Олег, адже вони з Баксіком були нерозлучними друзями: разом ходили на риболовлю, до лісу, разом пережили чимало пригод. Тому коли Баксіка не стало, господар відчув, що йому чогось бракує, що в серці з'явилася якась порожнеча.

Минали дні, тижні... Але незабаром тітка Лілі зауважила, що чоловік, повертаючись увечері з роботи, подовгу лежав на дивані й гортав у смартфоні сторінки Інтернету. На її запитання: «Що ти там шукаєш?» – чоловік лише загадково усміхався. А через деякий час, сказавши дружині, що має заклагодити деякі справи, дядько Олег поїхав до міста. Невдовзі він повернувся, заїхав машиною до гаража й вийшов, несучи в руках якусь коробку. Підійшовши до чоловіка та зазирнувши до коробки, тітка Лілі аж скрикнула: «О, маленький Баксік! Маленький Баксік!» У коробці сиділо маленьке руде цуцення кокер-спанієля, дуже схоже на їхнього першого собаку. Тільки тепер тітка Лілі зрозуміла, що саме дядько Олег шукав в Інтернеті: він перечитував оголошення про продаж собачок улюбленої породи та переглядав їхні фото. І треба ж – знайшов такого схожого на Баксіка! Тому ніхто не сумнівався, як назвати цуцення, – тільки Баксік! Песик виявився дуже гарним, привітним, ніжним і розумним. Він був рудого, аж ніби червоно-коричневого кольору, однак вушка, живіт і бахрома на ногах – жовто-бежевого кольору, а на голові кумедно стирчав світлий чубчик. Хвостик, як і в попереднього собаки, був коротенький, але закінчувався світлою китичкою. Усі кольори були настільки гармонійно підібрані й симетрично розташовані, що тітка Лілі захоплено сказала: «Який же ти гарний, Баксіку! Як чудово тебе створив наш премуд-

рий Творець і Дизайнер – Господь! Жодний перукар не зміг би зробити тобі таке мелірування!» У відповідь на цю похвалу маленький кокер весело помахав своїм хвостиком з китичкою, ніби розуміючи слова господині.

Дядько Олег і тітка Лілі скупали цуцення, яке спокійно стояло у ванні й не пручалося. Господарі побоювалися, що новий мешканець уночі тужитиме за мамою, непокоїтиметься і скаржитиме, тому дядько Олег узяв його до себе в ліжко. І (о, чудо!) Баксік одразу вмовився в ногах господаря, згорнувся калачиком і так проспав цілу ніч, жодного разу не заскавчавши. Відтоді він сприймав дядька Олега як свою маму: спав поруч із ним, лежав на підлозі біля господаря, коли він читав у кріслі або їв на кухні.

Баксік мав ніжну вдачу, йому подобалося, коли його гладили, бавилися з ним, лагідно розмовляли. Коли господиня годувала його чимось смачненьким, він вдячно лизав їй руки. Маленький кокер виявився дуже розумним, швидко почав відгукуватися на своє ім'я; зрозумів, що треба проситися на двір, а не залишати калюжки на підлозі; добре запам'ятав, де стоїть його мисочка з їжею. За інтонацією голосу господарів песик визначав їхній настрій, і коли до нього говорили строго, він уважно дивився на них своїми розумними чорними очима, ніби визначаючи, чи в доброму гуморі дядько Олег і тітка Лілі, водночас примирливо махаючи своїм хвостиком з китичкою. Як же можна було сварити такого милого собаку?

Через деякий час дядько Олег уперше взяв Баксіка на озеро, і тут одразу ж виявилася його мисливська порода: він бігав від куща до куща, усе обнюхував і навіть почав гавкати своїм ще «дитячим» голосом. Звичайно, дядько Олег тримав собачку на повідку, бо він був ще малий і міг легко загубитися. Підбігши до води, він, не вагаючись, зайшов у воду й поплив. Ніхто не навчав Баксіка плавати, таким його створив Бог, тому кокер із задоволенням використовував свої здібності.

Коли «мандрівники» повернулися додому, тітка Лілі, побачивши свого мокрого улюбленця, сплеснула руками й вигукнула: «Та він же захворіє! Надворі пізня осінь, холодно ж як, а ви надумали купатися!» Вона швидко загорнула песика в стареньку шубку й поклала на диван, щоб малий зігрівся й, бува, не захворів. А той заснув, як немовля після купання. Усі вважали, що Баксік більше не полізе в холодну воду, бо вже почалися приморозки, і де-не-де на озері виблискували невеликі острівці тоненького льоду. Та де там! Господарі просто не знали, на що здатний цей малюк. Він

щоразу сміливо заходив у крижану воду і плавав. Це повторювалося доти, доки крига не скувала все озеро. Тоді господарі сміялися: «Якби хтось пробури́в лід, наш "морж", не вагаючись, скочив би до ополонки!»

Тітка Лілі й дядько Олег піклувалися про Баксіка, бо розуміли: якщо взяли песика до свого дому, отже, несуть відповідальність за нього перед Богом, Котрий створив усіх живих істот у Всесвіті і дбає про них. Адже в Біблії написано: «Праведний дбає і про життя своєї худоби, а серце безбожних жорстоке» (Притчі Соломона 12:10). Хто поводитися з тваринами, а тим більше, з людьми жорстоко, той не любить ані людей, ані тварин, ані Бога. Така людина має покаятися в цьому гріху та просити Бога дарувати їй добре, любляче, милосердне серце.

Звичайно, найбільше Баксік прив'язався до дядька Олега. Він щодня працював у місті, повертався додому увечері, о сьомій годині. А Баксік цілий день бігав по подвір'ї, гавкав на сусідських курей та котів,

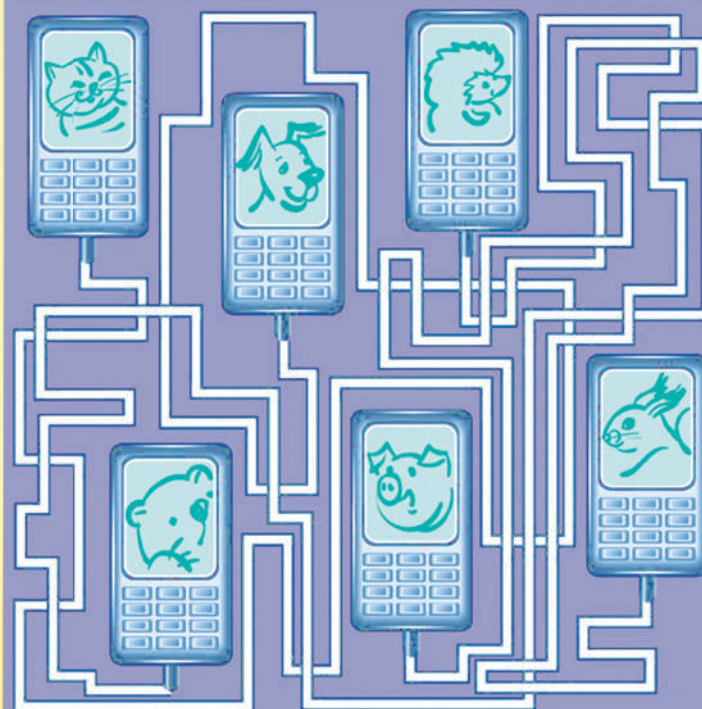
полював за метеликами, солодко спав на сонечку. Та коли наближалася вечір, і саме сьома година, песик лягав біля воріт і чекав господаря. Якщо ж надворі була погана погода, кокер повертався додому, сідав навпроти вікна й терпляче виглядав дядька Олега. А коли господар виходив з машини, Баксік радісно бігав біля нього, підстрибував і до ранку вже не відходив від нього, адже вони спали поруч. До того ж песик завжди спав доти, доки й господар. Тітку Лілі Баксік також любив, бо вона годувала його, але дядька Олега – найбільше. Особливо кокер чекав прогулянок до лісу або на озеро. Він навіть сам спонукував господаря до цього: ставав на задні лапи, а передніми спирався на куртку дядька Олега й нетерпляче шкрібся пазурами, ніби кличучи: «Ну, ідемо, ідемо!» Якщо ж господар відповідав: «Ходімо!», песик стрімголов кидався до воріт, сідав спиною до двору й нетерпляче махав своїм хвостиком із китичкою, чекаючи, коли йому відчинять ворота.

Так минали дні за днями... Надворі був останній місяць осені – листопад. У повітрі вже кружляли самотні сніжинки, час від часу з-за хмар визирало таке бажане сонечко. І саме в цю пору в сім'ї дядька Олега з'явився ще один неочікуваний мешканець. Але про це – у наступному номері «Скарбнички».

З'єднай послідовно крапки й розфарбуй малюнок.

ЗВЕРЯТА РЕШИЛИ ПОБОЛТАТЬ ПО ТЕЛЕФОНУ. УГАДАЙ, КТО С КЕМ ГОВОРИТ.

СКОЛЬКО ЛАЕК НА КАРТИНКЕ ТЫ СМОЖЕШЬ НАЙТИ?

4+4

5+3

8+1

7-5

4+1

9-6

3+4

6-3

2+1

7-6

3+1

2-2

5-2

9+0

5+4

7-4

4+1

2+1

3+3

4+4

3+3

0+1

6+1

9-3

5+1

7-2

6-5

9-1

7+1

5-3

9-6

2-2

3+3

4+1

5+3

8+1

9-6

6-3

2+1

7-6

3+1

2-2

5-2

9+0

5+4

7-4

4+1

2+1

3+3

4+4

3+3

0+1

6+1

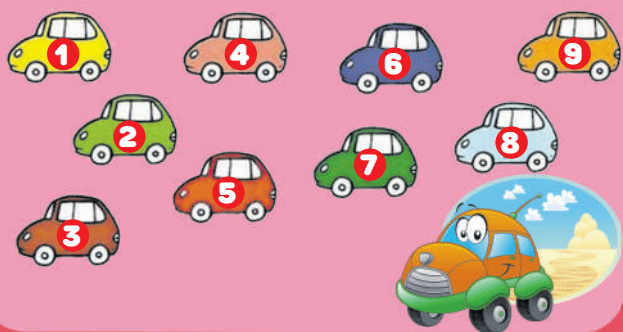
9-3

5+1

7-2

6-5

9-1

ЛОГИКА. ЧЕМ МОЖНО УСПОКОИТЬ МАЛЫША?

твердо решил стать миссионером", – подумал он.

ПРОДОЛЖИ ЛОГИЧЕСКИЕ РЯДЫ.

Розповідь ослика, який став свідком цієї події

СПАСИТЕЛЬ, ЩО НАРОДИВСЯ В ХЛІВУ

1 ЗАВДАННЯ

— І-а! Що це господар будить мене так рано? Якби ще трохи поспати... Мого господаря звати Йосип, а господинню — Марія. Вони дуже добрі люди, люблять мене й піклуються про мене. О, та я ж зовсім забув! Сьогодні ми вирушаємо в далеку подорож, до міста Вифлеєм. Імператор Август наказав зробити перепис усіх людей, котрі живуть у його володіннях, тому Йосип і Марія повинні піти в місто своїх предків. Марія чекає на немовля, тому треба буде дуже обережно везти її.

Розфарбуй малюнок за цифрами.

- 0 - чорний
- 2 - світло-сірий
- 3 - темно-сірий
- 5 - блакитний
- 6 - синій
- 11 - червоний
- 12 - рожевий
- 13 - темно-червоний
- 16 - салатний
- 17 - зелений
- 20 - пісочний

3 ЗАВДАННЯ

Як ми не старалися в'їхати в місто засвіта, прийшли ми до його брам, коли вже стемніло. Йосип пішов шукати місце для нічлігу. Щось довго його немає. Ми всі втомилися, особливо Марія.

А ось і господар! О, він дуже засмучений! У Вифлеєм прийшло стільки людей, що всі місця в готелі зайняті. Що ж нам робити? Ми не можемо ночувати на вулиці. Марія ось-ось має народити.

Куди це господар веде нас? Я відчуваю запах рідного дому. Виявляється, ми в хліву. Навколо нас тварини: віл, овечки. Вони з подивом дивляться на нас. Тепер ми зможемо відпочити тут як слід. Ой, я чую дитячий плач! Це народилося Немовля Марії та Йосипа. Марія спеленала Його й поклала в ясла. Так-так, годівницю для тварин, бо більше ніде не було місця. Який Він маленький і беззахисний! Марія та Йосип назвали Сина Ісус. Їхні обличчя просто сяють від щастя! Я дуже радий за них.

Знайди 7 відмінностей.

4 ЗАВДАННЯ

А що це за люди ввійшли сюди? Вони трохи налякані й задихані, ніби бігли всю ніч. Що вони розповідають? Підійду, послухаю. У них якась важлива новина. Виявляється, це пастухи. Вони пасли свою худобу цієї ночі, і раптом... небо осяяло світлом, і їм з'явився ангел, що повідомив радісну вістку: народився Спаситель, Котрий є Христос Господь. Я б теж хотів подивитися на Спасителя... Що там вони ще говорять? «Це Немовля лежатиме в яслах», — сказав пастухам ангел. А потім з'явився хор дивовижних ангелів, які співали: «Слава Богові на висоті, а на землі — мир в людях доброї волі!» А потім ангели зникли, і пастухи поспішили до Вифлеєма, щоб побачити Спасителя.

Пастухи прийшли поклонитися Ісусові. Розглянь фрагменти і знайди серед них зайвий.

Перед тобою — 8 зображень дарів мудреців. Знайди однакові малюнки.

2 ЗАВДАННЯ

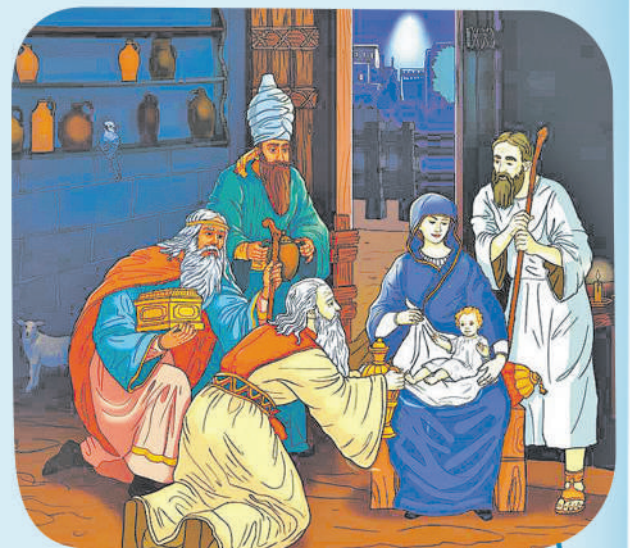
Допоможи Йосипу та Марії знайти дорогу до Вифлеєму — подолай лабіринт.

Мудреці прийшли з дарами до Ісуса та Його батьків. Уважно розглянь

малюнок, знайди й обведи на ньому предмети: червоний мішечок, сосуди з двома ручками, ягня, пташку, Вифлеємську зірку та свічку.

5 ЗАВДАННЯ

Незабаром до нас знову завітали гості — мудреці зі Сходу. Виявляється, за сотні кілометрів до Вифлеєму вони побачили однієї ночі дуже яскраву зірку. Мудреці сприйняли це як знак від Бога, що вказував на народження нового царя. Вони швидко нав'ючили своїх верблюдів і вирушили до Ізраїлю. У Єрусалимі мудреці запитали: «Де народжений Цар Юдейський?» Ірод їм порадив їхати до Вифлеєму. Цієї ночі зірка рухалася саме в цьому напрямку. Вона привела мудреців просто до будинку, де перебував Ісус! Мудреці надзвичайно зраділи, коли побачили Немовля. Вони впали навколішки й уклонилися цій Дитині — Царю Небесному. Потім вони піднесли Йому дари — золото, ладан і смирну.

І-а! Отже, син Йосипа та Марії — це і є Спаситель, Син Бога, Котрий народився в простому хліву для тварин! Яка честь для мене перебувати поряд з Ісусом, Який народився, щоб спасти світ! Треба обов'язково розповісти всім про це.

Тобі знадобляться:

- неонові палички, що світяться (велика, не тоненька);
- банка 0,5 л;
- прозорі або переливчасті блискітки.

Хід роботи

Зігни неонову паличку (можна дві) в усіх можливих місцях, щоб активувати світіння. Обережно надріж кінчик палички ножицями, відігни його й вилий вміст у банку. Порожню паличку викинь у смітник. Висип достатню кількість блискіток у банку. Закрий ємність кришкою й струси її так, аби блискітки вкрили всю внутрішню поверхню банки. Вирушай на пошуки темного місця й насолоджуйся красою! Дивовижно, чи не так?

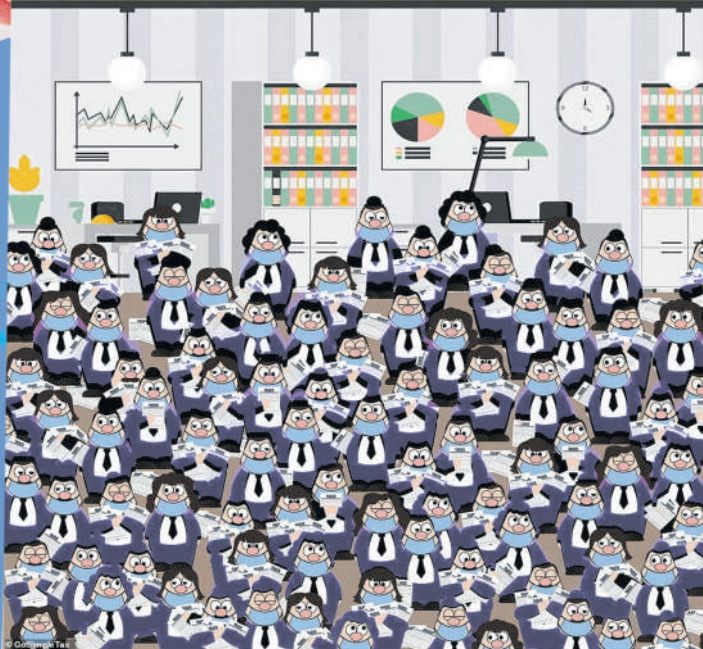
ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

P.S.

Використовуй для досліду лише прозорі або переливчасті блискітки, бо непрозорі блискітки блокуватимуть світло й ліхтарик сяятиме не так яскраво.

ДИВОВИЖНЕ СЯЙВО

ЗНАЙДИ ЛЮДИНУ БЕЗ МАСКИ.

ВИХОДУ НЕМАЄ

Мері Л. Андерсон

Лес Андерсон забіг у хол гуртожитку, повернувшись до телефонного автомата, нетерпляче набрав номер і завмер в очікуванні.

— Привіт, Лойде! Я тут подумав: у тебе є сьогодні час удень попірнати в озері? Нам потрібно записати ще кілька годин для наших занять з підводного плавання.

Лойд погодився зустрітись з Лесом о 12:30. Лес повернувся до своєї кімнати й швидко зібрав спорядження.

— Ласті, резервуар, регулятор, гідрокостюм, трубка — здається, усе, — пробурмотів він. — Може, узяти із собою ніж? Мабуть, візьму про всяк випадок.

Юнак здивувався, що йому спало таке на думку, адже озеро Пайн було неглибоким, проте все ж таки кинув ніж у рюкзака. Хоч заняття Леса підводним плаванням змушували його батька хвилюватися, Лес завжди казав: «Це так само безпечно, як і водіння автомобіля, якщо знаєш правила».

Згодом Лес і Лойд уже підїжджали до місця призначення. Вийшовши з машини, вони помітили величезну крижину посеред озера. Хоч на вулиці була не мінусова температура, лід ще не встиг розтанути. Проте їх це не бентежило. Уздовж берега було вдосталь місця для пірнання. Хлопці одягнули костюми. Навіть на сонці було доволі прохолодно.

— Ох, як холодно! — пробурмотів Лойд, доторкнувшись до води. — Просто жахливо холодно.

— Гірше, ніж коли приймаєш зранку льодяний душ, — підтвердив Лес.

Юнаки повільно зайшли у воду,

намагаючись мінімізувати перший шок від холодної води, що проникала в гідрокостюми. Однак після того як їхні тіла нагріли воду всередині гумових костюмів, вони почувалися значно краще. Хлопці перебували поряд один з одним, тримаючись за кінець міцного каната. Вони прямували один за одним, немов маленький брат іде слідами старшого. У темній воді юнаки могли бачити лише на пів метра вперед, тому знали: якщо вони загубляться й з одним з них трапиться лихо, інший не зможе знайти товариша й вчасно надати йому допомогу. Через деякий час друзі піднялися на поверхню.

— Ну що, закінчуємо чи ходимо ще раз? — промовив Лойд, випльовуючи воду.

— Гайда ще раз! — з ентузіазмом відповів Лес. — Цього разу попливемо вниз і подивимось, що там у цьому в'язкому мулі.

Занурившись знову, вони поплили вздовж низхідного дна озера. З глибиною стало дедалі темніше й холодніше. За 30 хвилин Лес показав жестом, що час підніматися нагору. Вони почали підніматися дедалі вище, відчуваючи, що навколо стає світліше й тепліше. Та чи насправді це було так? Або ж їм просто цього хотілося? На жаль, тепліше й світліше не стало! Із жахом хлопці виявили величезний пласт льоду, який повільно й спокійно похитувався просто над ними! З холодною насмішкою він відділював їх від повітря й безпеки.

«Ми в пастці під товстим шаром льоду... Немає надії... Немає виходу... Майже немає повітря...

Якби ми тільки могли бачити далі, ніж на пів метра. Якби тільки мое

громіздке спорядження не заважало мені. Якби тільки...» Думки Леса плуталися, немов клубок телефонних проводів після урагану. «Де ми? Наскільки глибоко опинилися під кригою? Чи надовго ще вистачить повітря? У якому боці берег? Невже це кінець? Невже це наш останній раз? О, ні, тільки не це... Боже, нехай це не буде кінець. Допоможи нам вибратися! Нехай нам вистачить повітря, будь ласка!»

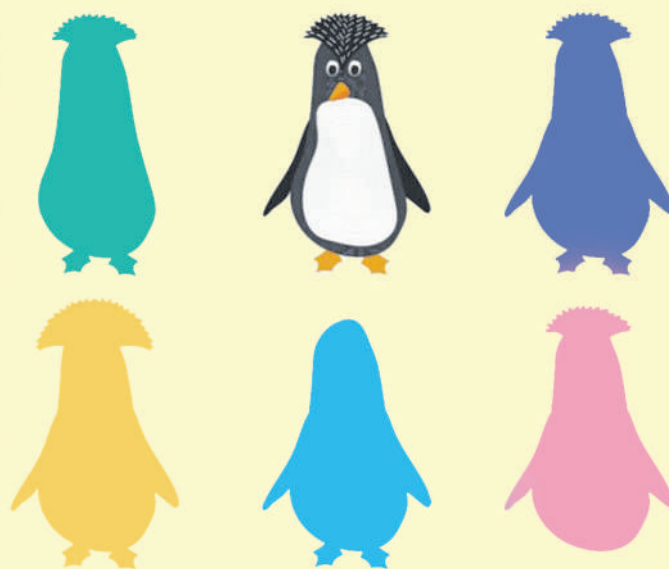
Юнаки опинилися в складній ситуації, спантеличені й у відчаї. Під водою могли говорити не краще, ніж з набитими ватою ротами. Єдиний спосіб спілкування один з одним — жести. «Ніж. Скористайся ножем». Ця думка пронизала затьмарену свідомість Леса, немов сонячне світло крізь штормові хмари. Звісно, ніж! Він намацав рукоятку, пристібнуту до ноги. Ось він. А тепер міцно тримай! Не впусти його! Оббивай лід!

«Це так важко, Боже! Треба так багато часу, щоб розколоти кригу. Допоможи нам зробити це. Допоможи нам працювати швидше, не допусти, щоб це був кінець». Лес несамовито відбивав лід, настільки швидко й енергійно, наскільки дозволяло його спорядження. Однак крига була міцнішою за сталь. Хоч Лойд періодично підміняв його, Лес почувався так, немов цілий день відбивався від акул. Хлопець виміряв рукою товщину криги. Так, вони досягли певного успіху. Однак лід був завтовшки 20 см — 20 см, які здавалися 20 метрами!

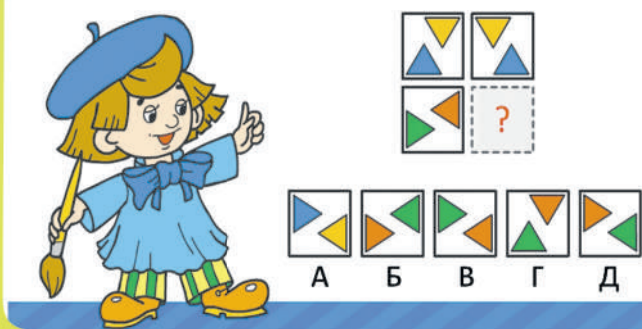
«Ще трохи. Дай нам ще кілька хвилин», — молився подумки Лес Небесному Отцю.

Потім юнак зробив ще один, останній енергійний удар ножем — лід розколовся й розійшовся, утворивши рятівний люк із рівними краями. Лес подивився на свій індикатор повітря — залишилося 2 хвилини. «Дякую, Боже», — прошепотів він.

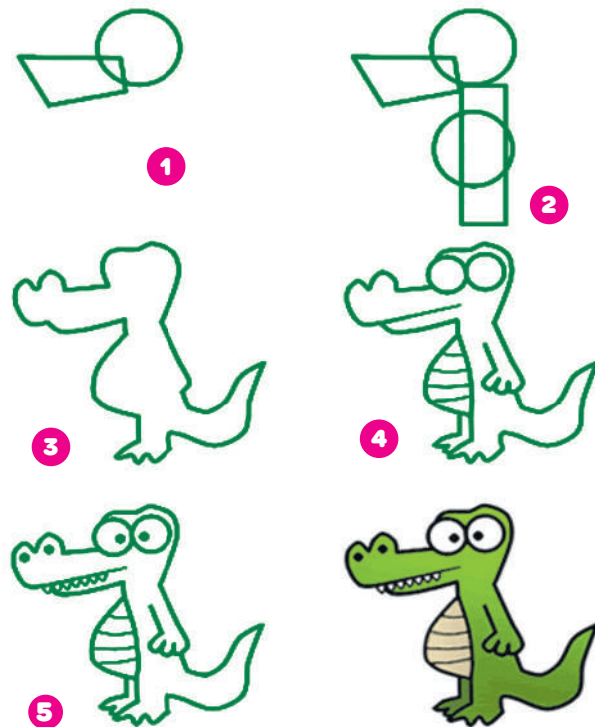
ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ ПІНГВІНА.

ЛОГИКА. Закончив работу, художник Тюбик сложил баночки с красками в коробку. Для удобства он укладывал их по особой схеме. Какие краски и каким образом нужно положить в оставшуюся часть коробки?

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ КРОКОДИЛА.

КАК ПОЯВИЛИСЬ КУКУРУЗНЫЕ ПАЛОЧКИ

Как-то раз в конце XIX века братья Вильям Кит Келлог и Джон Харви Келлог, владеющие санаторием «Батл-Крик», готовили для постояльцев некое блюдо из кукурузной муки. Но какие-то важные дела отвлекли их от процесса, а помощника-повара у владельца санатория на тот момент не было. Когда братья вернулись, то поняли, что мука изрядно подпорчена (скорее всего, она отсырела). Чтобы не выбрасывать огромную массу некондиционной каши, братья попытались сделать из нее тесто, пропустив через ролики. Они ожидали произвести длинные листы теста для лапши или блинов, однако получили... хлопья.

«А давай их зажарим, доктор Келлог!» – сказал Вилл Кит своему брату. После чего первая партия

кукурузных остатков отправилась на сдобренную кукурузным маслом сковородку. Сняв первую пробу, братья твердо решили зажарить все остальные хлопья. Блюдо пришлось по вкусу! Получив сотню лестных отзывов о новом изобретении, Вильям побежал оформлять патент для «Облупившихся кукурузных злаков, а также Технологии их приготовления». Впоследствии он основал известную всем компанию, достигшую капитализации в 30 млрд долларов к 2016 году.

В 50-е годы XX века в пищевой промышленности США стал активно и широко внедряться процесс экструзии (выдавливание расплавленного материала – теста, резины, пластика, металла – через формующий аппарат).

Именно тогда произошло открытие нового продукта – кукурузных палочек. Вскоре их производство было массово поставлено на поток.

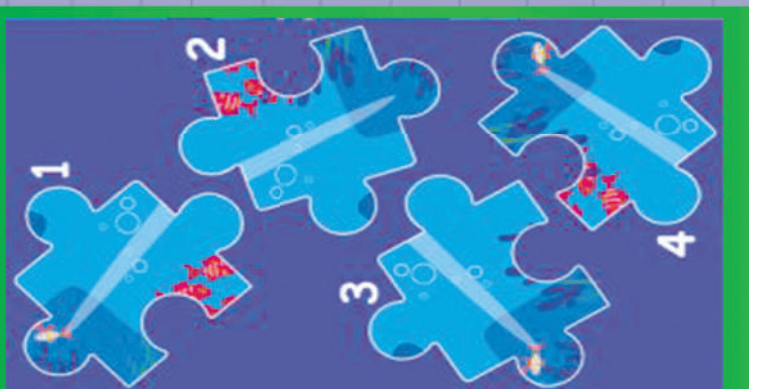
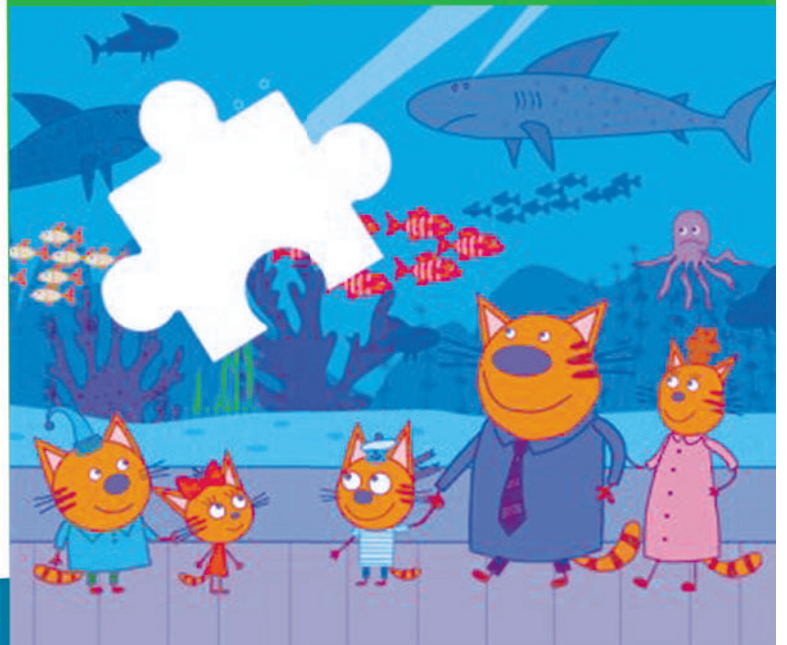
В начале 60-х годов директор «Днепропетровского комбината пищевых концентратов» В. Я. Крикунов поехал в США, где ознакомился с передовыми достижениями в области переработки кукурузы. Ну а раз ознакомился – почему бы не сделать то же самое для советских граждан? Вернувшись на родину, Крикунов лично сконструировал экструдер – и в 1963 году в СССР были произведены первые кукурузные палочки!

На сегодняшний день разнообразнейших кукурузных изделий достаточно много. Продукт может быть не только сладким, но и соленым, глазированным, сливочным, шоколадным, со вкусом сыра, корицы, ванилина, лимона. Кроме того, некоторые производители делают палочки разноцветными, а также изготавливают продукт без содержания глютена и сахара.

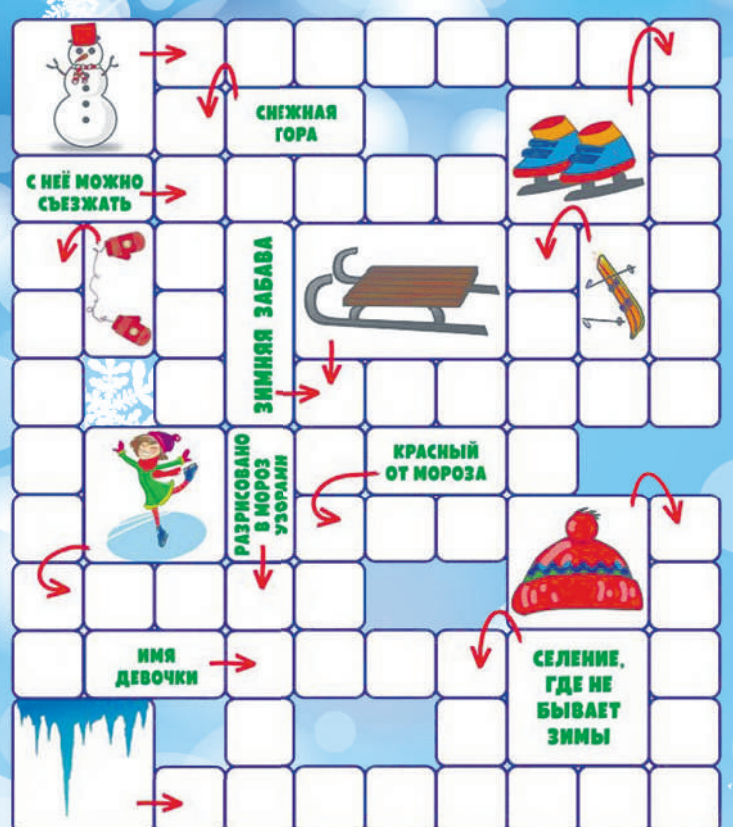

ПОЛИЧ.

ЯКОГО ФРАГМЕНТА БРАКУЄ НА МАЛЮНКУ?

ЗИМНИЙ СКАНВОРД.

ТОРТ ІЗ КУКУРУДЗЯНИХ ПАЛИЧОК

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- кукурудзяні палички – 170 г
- вершкове масло – 100 г
- варене згущене молоко – 380 г
- грецькі горіхи – 70 г
- допомога старших

5 Нарізані кукурудзяні палички пересип у простору чашу й залий згущеним молоком.

6 Додай у чашу до кукурудзяних паличок грецькі горіхи. Усе перемішай, щоб інгредієнти рівномірно між собою розподілилися.

7 Для того щоб зібрати торт, постав на тарілку кільце. Виклади кукурудзяні палички зі згущеним молоком. Притисни склянкою, щоб палички щільніше прилягали одна до одної.

8 Накрий торт харчовою плівкою й постав у холодильник на 2-3 години, щоб він застиг.

9 З готового торта зніми плівку й кільце. За бажання його можна прикрасити розтопленим шоколадом. Смачного!

1 Попроси маму зварити згущене молоко. Можна купити в магазині готове, але зварене вдома значно смачніше.

2 Кукурудзяні палички наріж шматочками приблизно по 1,5 см, тобто кожну паличку розріж на 3 частини.

3 Грецькі горіхи подрібни й обсмаж на сухій сковороді до появи характерного апетитного аромату. Пересип їх на тарілку, щоб вони не підгоріли на сковороді, що остигає.

4 Розтопи вершкове масло й добав до нього охолоджене згущене молоко. Буде достатньо якраз однієї банки. Під час нагрівання все перемішуй, щоб маса ставала однорідною.

Знайди 10 відмінностей.

Яких помилок припустився художник? Знайди всі 7.

ЗАШИФРОВАНІ СЛОВА

У цьому шифрі кожній букві відповідає певна цифра. Користуючись підказкою, розшифруй і зашифруй усі слова.

УКРАЇНСЬКИЙ АЛФАВІТ

А	Б	В	Г	Ґ	Д	Е	Є	Ж	З	И	І	Ї	Й	К	Л	М
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Н	О	П	Р	С	Т	У	Ф	Х	Ц	Ч	Ш	Щ	Ь	Ю	Я	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	

РОЗШИФРУЙ СЛОВА

22	11	21	
17	7	6	
29	1	21	
22	1	6	
23	1	10	
26	19	21	
18	12	28	
16	24	15	
17	1	15	
21	1	15	
16	7	3	
3	1	16	
18	12	9	

ЗАШИФРУЙ СЛОВА

оса			
лак			
дим			
дід			
віз			
лис			
ліс			
тин			
кіт			
дім			
кіт			
сім			
дуб			

ДОБРА СПРАВА

Марія Вікторова

Якось зимовим вечором Данилко сидів у своїй кімнаті й читав дитячу Біблію. Він дуже любив біблійні історії. Сьогодні хлопчик читав про початок шляху Ісуса на нашій Землі – Його народження. Читаючи, як Марія та Йосип не могли знайти місця для нічлігу, Данилко засумував. До кімнати зайшла мама.

– Що таке, синку? Чому ти такий сумний?
– Мамо, як же так? – запитав Данилко. – Невже в часи Ісуса люди були настільки погані, що ніхто з них не пустив до себе сім'ю, у котрій мало народитися немовля?

Мама зітхнула.
– Синку, у ті часи будинки були дуже тісні, а людей на перепис прийшло багато, тому ні в кого не було вільної кімнати, де Марія могла б народити Ісуса.

– От я б обов'язково спробував їм допомогти! – сказав Данилко.

Мама погладила хлопчика по голові, а потім сказала:

– Знаєш, а ти можеш зробити це просто зараз!

– Але як? Христос же не шукає зараз дім! – здивувався Данилко.

– У Біблії написано, що, піклуючись про наших ближніх, ми виявляємо любов до Бога. Ти можеш зробити щось для інших і в такий спосіб допомогти Христу.

Хлопчик замислився.

– Мамо, я придумав! – вигукнув він. – Ти даси мені грошей, а я куплю подарунки нужденним або хоча б нашій сусідці. Вона ж зовсім сама живе, їй буде приємно.

– Синку, ми, звісно, можемо так учинити, але ти ж сам хочеш виявити доброту й зробити щось для ближніх, – сказала мама й пішла поратися по господарству.

Данилко довго думав про цю проблему. Він хотів віддати мамині старі

речі нужденним, але мама сказала, що вона вже це зробила сама.

– Я нічого не можу вигадати, – зізнався хлопчик мамі. – Для всього мені потрібна твоя допомога або твої гроші.

– Як щодо того, щоб ти допоміг нашій сусідці прибрати в хаті до свята? Вона похилого віку, їй робити це вже важко, – запропонувала мама.

– Але я так не люблю прибрати, мамо! Це так нудно!

Мама усміхнулася.

– Бачиш, іноді для того, щоб зробити щось добре для нужденних, необхідно залишити осторонь свій комфорт.

Тоді хлопчик зрозумів, що часто люди не допомагають іншим, бо це не так і просто. Він пішов до сусідки й запропонував свою допомогу. Данилкові не подобалося мити підлогу, проте він знав, що цим робить добру справу для Бога.

СНЕГОВИК ИЗ ПЛАСТИКОВЫХ СТАКАНОВ

Тебе понадобятся:

- пластиковые стаканы;
- канцелярский степлер;
- горячий клей;
- тонкая ткань для шарфа или шарф;
- цветная бумага;
- ножницы.

1 Скрепляем стаканы степлером в виде кольца донышками внутрь. От его диаметра будет зависеть размер снеговика.

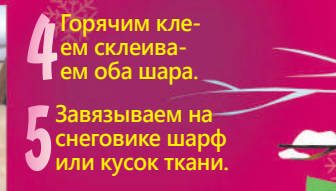
2 Добавляя стаканы сверху, скрепляем все их ряды степлером между собой, чтобы в итоге получились две сферы. Причем у нижней форма должна быть незаконченной, с дырой, для того чтобы снеговик был устойчив.

3 Скрепляем обе половины и делаем еще один шар из стаканчиков, но диаметром поменьше.

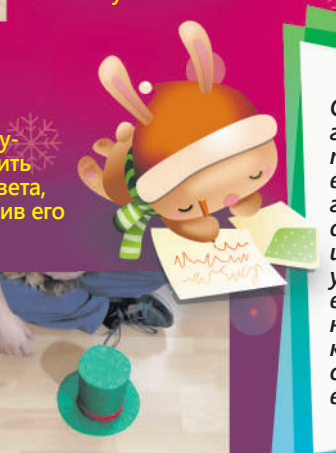
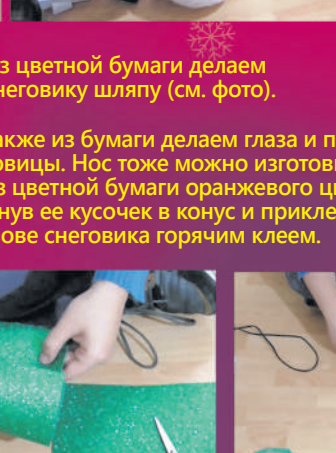
4 Горячим клеем склеиваем оба шара.

5 Завязываем на снеговике шарф или кусок ткани.

6 Из цветной бумаги делаем снеговика шляпу (см. фото).

7 Также из бумаги делаем глаза и пуговицы. Нос тоже можно изготовить из цветной бумаги оранжевого цвета, свернув ее кусочек в конус и приклеив его к голове снеговика горячим клеем.

Снеговик готов! Можно поместить в него гирлянду или светильник, и он будет украшать ваш дом ночью, красиво освещая все вокруг!

Найди для каждой
носки пару.

ЩАСЛИВОГО РІЗДВА

Настало Різдво, і вони намагалися мати радісний вигляд. Мама нагадала дітям, що в них є багато всього, за що вони можуть бути вдячними. Вони живуть у теплому, затишному домі, і в них є їжа. Раптом пролунав дзвінок у двері. «Я відчиню», — сказала Тара й побігла до вхідних дверей. Проте коли вона відчинила їх, там нікого не було — лише велика коробка на ганку.

Тара назавжди запам'ятала те Різдво й ту радість, яку хтось подарував їм. Їхня сім'я так ніколи й не дізналася, хто саме залишив коробку в них на порозі того ранку, але я впевнена, що безіменний даритель був щасливий не менш ніж вони. Ісус якось сказав: «А як ти даєш милостину, хай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права рука, щоб твоя милостиня була в таємниці, – і твій Отець, що бачить таємне, віддасть тобі явно» (Матв. 6:3, 4).

Хелен Робінсон

МОГУТ ЛИ ПТИЦЫ И РЫБЫ ЗЕВАТЬ?

Интересный факт: в среднем человек зевает от 7 до 23 раз в сутки.

Зевающие животные – не редкость, особенно млекопитающие. Наземные и подземные, водные и летающие, древесные – все

Что касается рыб, то нельзя сказать, что они действительно зевают по той же причине, что и люди. Хотя довольно часто их можно увидеть с раскрытым ртом, у рыб нет легких и получать таким способом больше кислорода им не требуется (необходимый его объем проходит через жабры вместе с водой). Однако ложный зевок позволяет рыбе быстро очистить жабры от мелких частиц, которые периодически на них оседают. Наблюдения за декоративными рыбками в аквариумах дают основания полагать, что частые зевки указывают на неподходящий для конкретного вида кислотно-щелочной баланс, наличие вредных химических веществ, превышение уровня углекислого газа в воде и т.п.

Вадим Хромов

Веселый English

KINDS OF SHOPS ВИДЫ МАГАЗИНОВ

TASK 1

Read and learn new words. Прочитай и выучи новые слова.

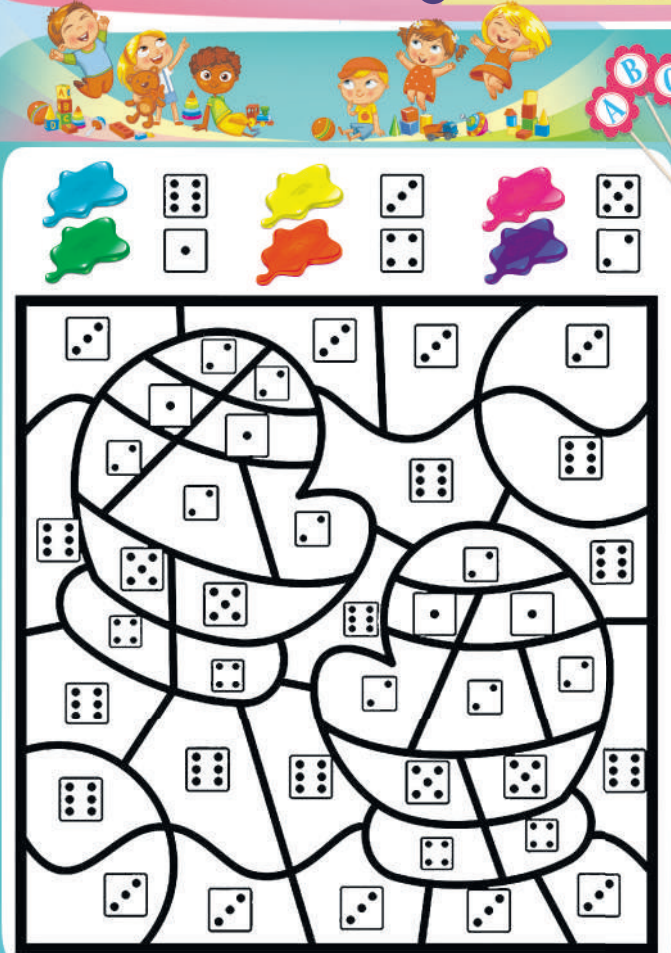
Do the crossword. Реши кроссворд.

TASK 2

TASK 3

Where can you buy these goods? Answer the questions. Где ты можешь купить эти товары? Ответь на вопросы.

- Where can I buy some medicine?
At the...
- Where can I buy a pair of glasses?
At the...
- Where can I buy some roses?
At the...
- Where can I buy a shirt?
At the...
- Where can I buy some candy?
At the...
- Where can I buy some bread?
At the...
- Where can I buy a pair of shoes?
At the...
- Where can I buy a cake?
At the...
- Where can I buy a book?
At the...
- Where can I buy a rabbit?
At the...
- Where can I buy a computer?
At the...
- Where can I buy a doll?
At the...

TASK 4

TASK 5

Number the images. Then write down what you would like to buy in each shop. Пронумеруй картинки. Напиши, что бы ты хотел купить в каждом магазине.

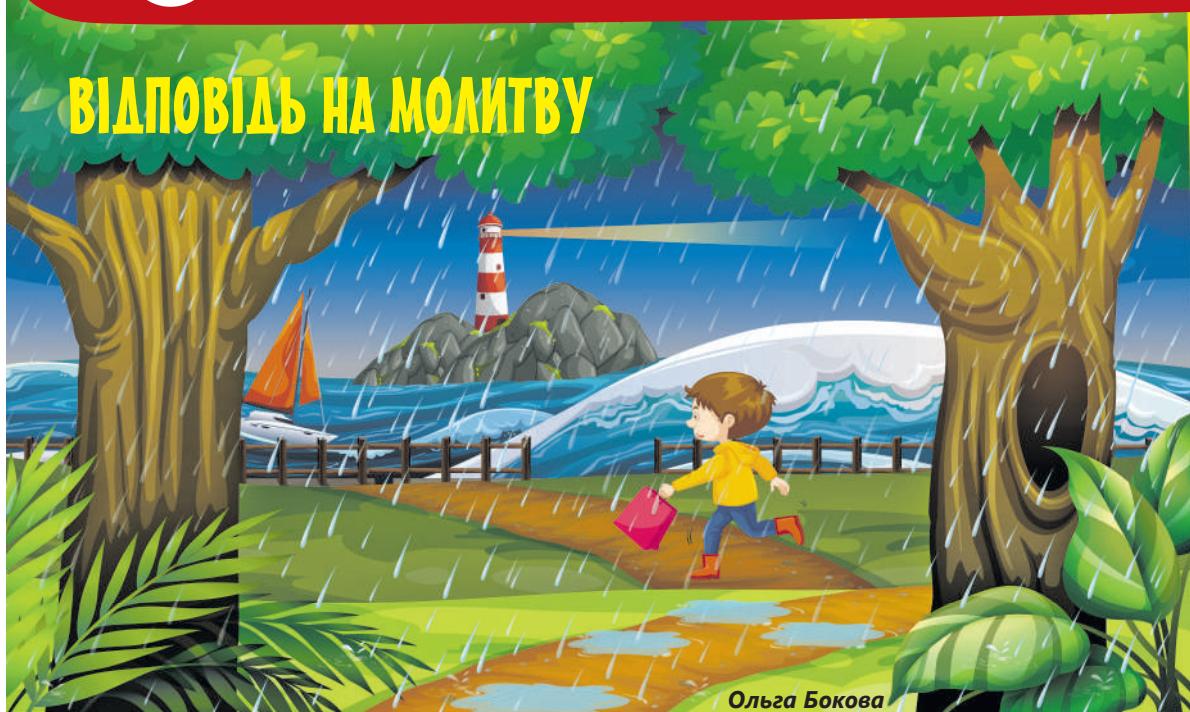

- Fashion
- Grocery store
- Electronics
- Pet shop
- Supermarket
- Toy shop
- Shoe shop
- Sports shop
- Bookshop
- Music store
- Bakery
- Café

Color the picture by number. What do you see? Where can you buy it? Раскрась картинку по номерам. Что получилось? Где ты можешь приобрести это?

ВІДПОВІДЬ НА МОЛИТВУ

Ольга Бокова

На півдні зима не така, як у нас. Там немає ані снігу, ані морозу. Та місцеві жителі теж називають її суворою, бо в цей період здіймається буря на морі, ідуть холодні дощі, лютує вітер.

Ось і настала по-південному сувора зима. Віталій подивився у вікно й побачив чайок, які тривожно літали над пристанню. Один за одним причалювали човни. У кімнаті почулися мамині кроки.

— Віталіку, знову захворіла Іннуса, а ми не маємо жодних ліків. Чи ти б не зміг...

— Авжеж, мамо, я попливу до міста й зайду до аптеки.

Віталій уже не раз добирався до міста човном. Тато надовго відпливав, а хто, окрім нього, ще допоможе мамі? І хоч кожна подорож була завжди пов'язана з ризиком і труднощами, хлопчик робив це залюбки. Він тішився, коли бачив вдячні мамині очі. Тоді почувався справжнім чоловіком.

Одягнувши теплу куртку та поклавши гроші до кишені, Віталік сказав мамі: «Повернуся якомога скоріше». Вийшовши з дому, хлопчик побіг до причалу, заскочив у човен, від'язав канат, схопив весла й почав швидко гребти. «Не люблю, коли сильний вітер, — розмірковував хлопчик. — Уночі, напевно, буде шторм». Тим часом море ставало дедалі неспокійнішим. Гребти було щоразу важче. Віталік змушений був повести човен далі від берега, бо там величезні кам'яні скелі загрожливо виступали з води. Приплив, який затоплював прибережні скелі, ще не розпочався.

«Назад плисти буде нелегко», — зауважив Віталік. Він ледь помітно тремтів. Аби заспокоїтися, хлопчик пригадав історію про Ісуса, Який спав під час бурі. Віталік теж так само, як Ісус, хотів довіритися Богові й бути спокійним під час небезпеки.

Зрештою хлопець благополучно досягнув міської пристані, швидко дійшов до аптеки, але був змушений зачекати, доки аптекар приготує ліки.

— Ось твоє замовлення, — сказав нарешті аптекар, даючи ліки для хворої сестрички.

Віталій подякував, заховав пакетик до кишені й не пішов, а побіг до пристані. Вітер розлютився не на жарт. Здрігнувшись від дотику холодних крапель хвиль, які дедалі вище підіймалися над причалом, хлопчик схопив весла й відплив від берега. «Ой, нелегко мені буде за такої негоди», — роздумував Віталік. Ставало холодніше, і він щосили почав гребти. Руки німіли, біль сковував спину. Сильна зустрічна течія постійно зносила човна, важко було вести його в правильному напрямку. Не шкодуючи себе, Віталій орудував веслами, та човен уперед майже не просувався. Раптом величезна хвиля вдарила в ніс човна. Хлопчик знав, що коли одна з таких хвиль ударить збоку, човен не витримає й перекинеться. Він, звісно, умів плавати, та дуже холодна бурхлива вода неодмінно проковтнула б його майже відразу. Та хай там як, сестричка повинна отримати ліки! Майнула втішна думка про те, що мама молиться за його безпеку, і він теж почне молитися. Не припиняючи веслувати, Віталік звернувся до Ісуса:

— Любий Ісусе! Будь ласка, не залишай мене, допоможи мені й веди мене Сам. Амінь.

Раптом хтось ніби запропонував: «Повертайся в місто». Повернутися?! Зараз, коли докладено стільки зусиль? Але раптом величезна хвиля зі ще більшою силою вдарила в човен і мало не перекинула його. «Ой! — закричав від несподіванки Віталік. — Якщо я втоплюся, то не буде кому допомогти сестричці! Краще я

все ж таки повернуся в місто. Зателефоную звідти до мами, щоб не хвилювалася, і повернуся додому пішки».

За течією плисти легко, тому хлопчик швидко дістався до берега.

— Ти знову тут? — запитав у Віталіка аптекар.

Хлопець пояснив ситуацію й попросив дозволу зателефонувати.

— На жаль, синку, через негоду пошкоджено телефонну лінію, — відповів аптекар.

Насунувши кашкет на голову, засмучений Віталік вийшов з будинку й, борючись із вітром, пішов дорогою. Чути було тільки гуркіт моря... Половина дороги додому пролягала вздовж берега, а потім вузька стежка вела вгору через високу скелю. Піднімався хлопець швидко, не зупиняючись, і коли побачив рівнину, на душі стало легше. Тепер рівниною нескладно буде йти далі. Віталік дорогою постійно молився. Молитва додавала йому сили та впевненості. Раптом на його обличчя впало кілька великих крапель дощу. «О ні, тільки не це!» — вирвалося з грудей змученого хлопчика. Дорога була глиниста, а під час дощу ставала слизькою, як лід. За хвилину хмару ніби прорвало, і дощ промочив Віталіка вщент. Ось тут він і відчув страшену втому. Взуття в болоті, мокрий одяг прилип до тіла, кожен крок вимагав зусиль волі.

Коли Віталік наблизився до дому, ноги вже підкошувалися. Ще мить — і хлопчик біля довгожданого порога. Двері перед ним одразу відчинилися, бо мама з нетерпінням чекала на його повернення, прислухаючись до кожного шурхоту за вікном і безперервно молячись про охорону та допомогу синові.

— Мамо, як почувався Інночка?

— Слава Богові, трохи краще.

Як тепло й ніжно мама обняла свого синочка.

Вона взяла дорогий пакет з ліками й сказала:

— Інночка обов'язково одужає, бо ці ліки виборені з великою любов'ю.

— Дуже дякую Тобі, Ісусе! — тихенько промовив хлопчик.

Певно ви, діти, переживали за Віталіка не менше, ніж його мама, коли читали про його пригоди?

Зараз вам легше уявити, як хвилюються за нас батьки, коли ми перебуваємо в небезпеці. А ще більше переживає й турбується про нас наш Небесний Отець. Він знає, як багато пасток та скорботи є на нашій Землі через зло, що процвітає. Господь уже підготував нам чудовий вічний дім, де ми зможемо відпочити від важкої дороги. А сьогодні Ісус поряд з нами, щоб з першого поклику допомогти нам, як Він допоміг Віталікові.

ЩО НЕ ТАК НА МАЛЮНКУ?

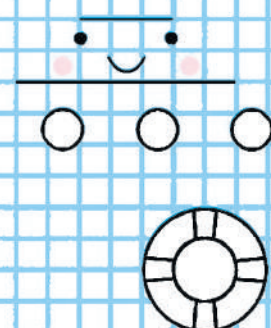

**ОБВЕДИ МЕДВЕДЯ, НЕ КАСАЯСЬ
КАРАНДАШОМ, А ТО ЗАРЯЧИТ!**

ГРАФИЧЕСКИЙ ДИКТАНТ.

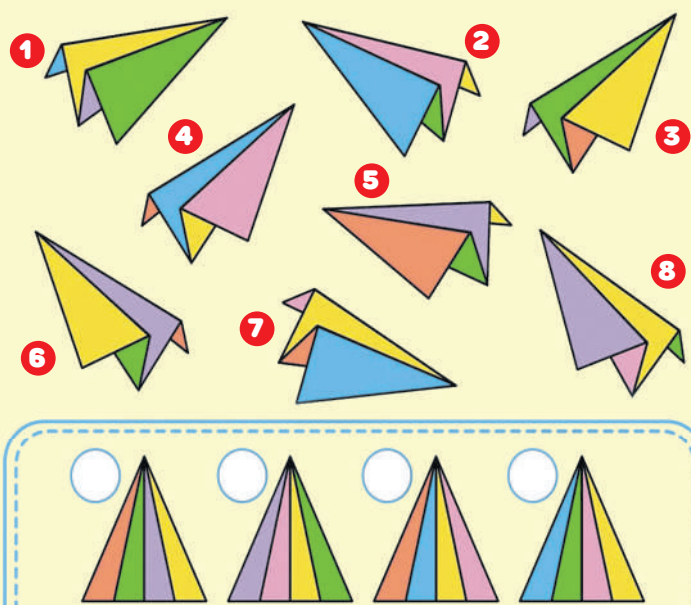
1 →	1 ↗	1 ↓	1 ↙	2 ←	1 ↖	1 ↑	1 ↘
1 →	3 ↑	1 ↘	1 ↙	1 ↖	1 ↗	1 ↑	1 →
2 ↘	9 →	3 ↓	1 ↙	2 ↓	1 ↙	10 ←	3 ↖
1 ↑	2 ↖	1 ↑	2 ↖	7 →	1 ↑	2 →	2 ↑
2 →	3 ↑	3 →	3 ↓	2 →	2 ↓	2 →	3 ↓

ЯКА ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ?

НАЙДИ ДЛЯ КАЖДОГО САМОЛЕТИКА ВИД СВЕРХУ.

РОЗФАРБУЙ ЗА ЗРАЗКОМ.

Оксана Борсукова

ШПАРГАЛКА

Засівши у своїй кімнаті, Данилко старанно готував шпаргалку до завтрашньої контрольної роботи з історії. За цим заняттям його застала сусідка по парті – Лучана, яка принесла Данилковій мамі передачу від своєї. Лучана живе в сусідній квартирі й з дитинства дружить з Данилком.

– Привіт! Готуєшся до контрольної? – поцікавилася дівчинка.

– Дев'ять питань знаю, а три – дуже «наворочені», – зітхнув Данилко. – Напишу шпаргалку, і якщо не «12», то «11» точно забезпечено. А ти всі питання знаєш?

– Ні, тільки дев'ять. Але я вирішила, що краще добре їх вивчу й отримаю «9» балів. А ті три занадто складні, я

лише в них заплутаюся. А забуврювати, не розуміючи, не хочу.

– Навіщо забуврювати? – здивувався хлопчик. – Дев'ять знаєш, а три на шпаргалці напиши, як я. Хіба тобі завадить краща оцінка?

– Ні! – твердо промовила Лучана. – Краще мої законні й чесні «9».

– Це вже якась надмірна чесність... До речі, можеш не писати шпаргалку, я своєю поділюся, як джентльмен. За однією ж партою сидимо, – запропонував Данилко.

– Ні, дякую, джентльмене! Краще я сама, – відмовилася дівчинка. – До речі, я ж на хвилинку – ось моя мама твоєї передала пакетик. Бувай.

А наступного дня трапилося все

зовсім не так, як гадалося. Сидять удвох. Розгорнутий зошит Данилка з оцінкою – «1+», поруч розгорнутий зошит Лучани з оцінкою «9» + «1» (за чесність).

– Не розумію, у цих учителів телепатія чи що? Але я в усе це не вірю, – промовив Данилко.

– А чи віриш ти в те, що в Біблії написано? – запитала хлопчика сусідка по парті. – «Бо немає прихованого, що не стане явним, і немає таємного, що не стане відомим і не виявиться» (Луки 8:17).

– Тепер вірю... – зітхнув Данилко.

Любі друзі, виконуймо всі справи так, щоб, коли вони стануть явні, за них не було соромно.

ТЕСТ «ЧИ НАДІЙНИЙ ТИ ДРУГ?»

Відповідай на запитання швидко, не замислюючись — тоді відповіді будуть максимально щирими. Щоб весело провести час, запропонує друзі пройти тест разом з тобою. Одночасно відповідаючи на запитання, ви, напевно, здивуєтесь отриманим результатам.

1. Ти знаєш смішну історію про свого друга. Твої дії:

- обов'язково розкажеш комусь по секрету (1 бал)
- розкажеш, не називаючи імен (2 бали)
- триматимеш рот на замку (3 бали)

2. Новий одяг не дуже личить твоєму другу. Що робитимеш?

- зробиш зауваження (2 бали)
- нічого не скажеш (3 бали)
- похвалиш обновку (1 бал)

3. Якої ти думки про своїх друзів?

- вони розумніші за тебе (2 бали)
- вони не такі розумні, як ти (1 бал)
- ваші розмови здібності приблизно однакові (3 бали)

4. Твій друг частенько просить у тебе речі, але повертати не поспішає. Що відповіси на чергове прохання?

- без зайвих слів даси йому річ (1 бал)
- обманеш, що зараз її в тебе немає (1 бал)
- відмовиш, пояснивши причину (3 бали)

5. Твій друг ненавмисно розбив твою улюблену кружку. Ти:

- скажеш, що вона все одно тобі не подобалася (3 бали)
- попросиш заплатити за зіпсоване майно (2 бали)
- насвариш друга за необережність (1 бал)

6. Друг спілкується з людиною, яка тобі відверто не подобається. Ти:

- перестанеш з ним дружити (2 бали)
- промовчиш і дружитимеш із ним, як і колись (3 бали)
- поставиш друга перед вибором: або вона, або ти (1 бал)

7. Тобі дуже подобається куртка друга, і ти хочеш узяти її на певний час. Твої дії:

- натякатимеш — а раптом сам запропонує (1 бал)
- попросиш куртку (2 бали)
- не проситимеш (3 бали)

8. Ти впевнений, що твій найкращий друг повинен:

- розповідати тобі все (1 бал)
- ділитися тим, чим вважає за потрібне (3 бали)
- тримати свої думки при собі, адже тобі свої проблеми вистачає (2 бали)

9. Ти помітив, що твій друг потрапив у погану компанію. Що робитимеш?

- якомога швидше розірвеш із ним усі зв'язки (1 бал)
- щиро розкажеш про свої побоювання (3 бали)
- далі дружитимеш, незважаючи ні на що, нехай спілкується, з ким хоче (2 бали)

10. Твоєму другу потрібні гроші, а в тебе якраз є потрібна сума. Як запропонуєш гроші?

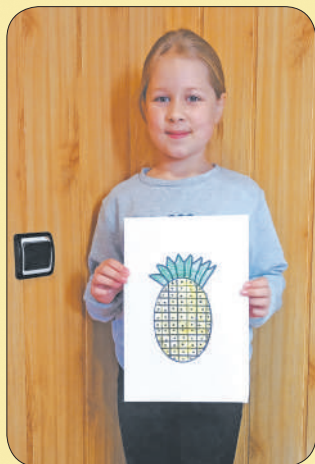
- «Візьми, будь ласка. Мені буде дуже приємно». (2 бали)
- «Ти мене теж часто виручаєш. Це найменше, чим я можу тобі віддячити». (3 бали)
- «Бери. Вони тобі зараз потрібніші. Треба негайно тебе виручити». (1 бал)

РЕЗУЛЬТАТИ ТЕСТУ

21-30 балів. Вітаю! Такого друга, як ти, не щодня зустрінеш. Щирий, турботливий, товариський, ти швидко знаходиш спільну мову з новими знайомими й ніколи не підводиш дорогих людей. Самотність і смуток — це не про тебе, адже ти впевнений: у важкій ситуації друзі завжди допоможуть тобі.

15-20 балів. Тобі не завжди вдається зрозуміти своїх друзів. Ти й сам не раз помічав здивування в їхніх очах. Щоб остаточно налагодити стосунки з друзями, частіше став себе на їхнє місце. Тоді ви зможете більше довіряти одне одному й нарешті знайдете спільну мову.

10-14 балів. Ти, немов самотній вовк, свої проблеми завжди і скрізь вирішуєш самотужки. Боїшся близько підпускати до себе людей, зайвих друзів не потребуєш. Водночас можеш дуже мило спілкуватися «на відстані». Наодинці із собою тобі ніколи не буває нудно, можливо, тому ти не шукаєш додаткового спілкування.

Валерія Чупіна

Даня Киричатий

Іванка Гребінник

Максим Капута

Софія Громадська

Максим Мельник

Анна Федченко

Богдан Козачков

Віка Кот

Гліб Чайка

Еріка Колош

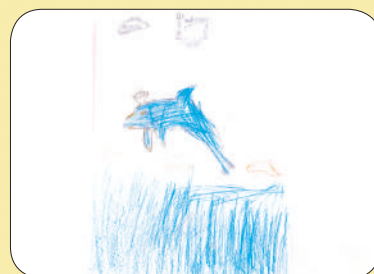
Ліда Кот

Надя Кот

Рома Дусь

Святозара Ждан

Олена Миколаєнко

Найкращий ПОДАРУНОК до зимових свят!

Різдвяні пригоди КАПЕЛЮШКА від **STORY BOX**

це інтерактивні книжки для дітей. Книжки, у які можна грати!

До складу боксу входять:

- книга та мультфільм;
- поробок та наліпки;
- розвивальні завдання;
- 30 пакунків та 30 прищипок;
- адзент-календар із завданнями на кожен день.

Подаруйте дітям справжню історію Різдва у яскравій інтерактивній формі!

Замовляйте в інтернет-книгарні «BOOKSON» (bookson.com.ua) та запитуйте в книжкових центрах.

Ангеліна Коренюк

Аня Баранова

Аня Бурлака

Владислав Тернесук

Єва Мельник

Ірина Карвацька

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04052, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.